

45. Ruth en Boaz

Boaz had tegen zijn maaiers gezegd dat ze onopvallend wat gerst voor Ruth moesten laten vallen. Aan het eind van de dag had Ruth daarom zoveel gerstekorrels verzameld, dat haar schort ervan uitpilde. Naomi was verbaasd en dankbaar, en wilde van Ruth weten waar ze was geweest. Toen ze de naam Boaz hoorde, werd ze ontroerd. Boaz was familie; dit was zeker Gods werk. Ze vertelde Ruth dat God iedere Israëliet een eigen stukje grond in het beloofde land had gegeven. Als mensen uit armoede hun land hadden verkocht, moesten familieleden het land voor hen terug kopen. Zij werden lossers genoemd. En als iemand was gestorven en geen kind had, dan moest de lossers met de weduwe trouwen. Het eerste kind kreeg dan de naam van de gestorven man. Zo zorgde God dat een familie zijn stukje grond nooit kwijtraakte en dat er altijd een stamhouder in de familie was. Boaz was één van Naomi's lossers, en juist bij hem mocht Ruth de hele oogsttijd op het land werken!

Na een poosje bedacht Naomi een plannetje. Ze wilde zo graag weten of Boaz hun lossers wilde zijn. In de oogsttijd sliepen de mannen op het veld. Vrouwen mochten daar niet komen, dat zou een grote schande zijn. Maar Naomi zei tegen Ruth: "Ga vannacht naar het veld en ga aan het voeteneind van Boaz liggen, zonder dat hij er iets van merkt; wacht dan maar rustig af wat hij gaat doen". Dat was spannend! Misschien werd hij wel heel boos. Stilletjes kroop ze in de nacht bij Boaz onder het voetendek. Toen Boaz wakker werd, begreep hij meteen wat Ruth wilde. Hij was blij en bezorgd. Hij wilde graag de lossers zijn, want hij hield veel van Ruth. Maar er was een oom die nog meer recht had om lossers te zijn. Boaz ging naar de poort en riep de oom en nog 10 andere mannen om als getuigen bij het gesprek te zijn. De oom wilde het land van Naomi wel, maar toen hij hoorde dat hij dan ook met Ruth moest trouwen, wilde hij het toch liever niet. Als teken dat hij afstand deed van het land en van Ruth, trok hij zijn schoen uit. Hij zou nooit een voet op dat land zetten. Boaz was blij; hij trouwde met Ruth en ze kregen een jongetje. Ze noemden hem Obed en hij werd de opa van David. Maar in die tijd werd het volk ontevreden. God zorgde steeds voor een richter, maar ze wilden wat anders. Wat? Dat lees je de volgende keer.